

Bogusz Zygmunt Stęczyński, Śląsk, Podróż malownicza w 21 pieśniach,
Wrocław 1949. /Wyd. Odsolińskich/

Pieśń XX /Cieszyn/

- s.200   Miało swój sąd doraźny dla tych przemytników,
               Którzy sól przenosili skrycie od żupników,
               Miało kata - i ciemne, głębokie więzienia,
               Gdzie Juraszka sławnego z czynów i z imienia
               Trzymano, który potem został ukarany,
               Męczony, bo powoli kołem był łamany.
               Prawo go ogłosiło w kraju za zbrodniarza.
               A lud wiejski przeciwną wieść o nim powtarza:
               Że odbierał bogatym, a dawał ubogim,
               Że był pełnym litości, dla ludzi nie srogim;
               Że tylko miał zasadę, ażeby majątki
               Nie były wywożone w zagraniczne kątki;
               Że panowie ze świata gdzieś tam dalekiego,
               Przywożą do ojczyzny bardzo wiele złego:
               Cudze stroje, zwyczaje, próżności, podłość, pychę,
               Zacierają umyślnie cnoty w domu ciche;
               Że cenia tylko obce zwyczaje i mowę,
               Słońce i wody nasze mają za niezdrowe.
               Że wieśniaków i mieszczańcenią jak bydłęta.
               Więc z tych przyczyn Juraszka myśl była powzięta
- s.201   Do poskramiania złego, tak dalece śmiało,
               Że się nawet czasami odznaczał zuchwało,
               Rozstawszy się dla panów z litością i żalem,
               A złączony z Ondraszkiem, odważnym góralem,
               Napadał w nocy różne dwory, zamki panów,
               Czy to wgórach, czy w lasach, czy wśród wiejskich łąnów,
               I odbierał im srebra i złota niemało,
               Z uwagą, ażeby im na spłaty zostało.
               Więc gdy drżała postrachem tych zbójców kraina,
               Oni się ukrywali w pobliżu Cieszyna
               I długi czas swawolne swe figle czynili,
               I wojsko przerażali, i urząd trwożyli.
               Aż po długim staraniu władzy utrapionej,
               Na pochwycenie śmiazków mocno naprężonej,
               Dostali się w jej ręce, a kraj - jak po wojnie
               Odetchnął po Juraszku z Ondraszkiem spokojnie.